

عنوان مقاله:

بررسی بازنمود واژه های زنانه در دو منظومه ویس و رامین و خسرو و شیرین از منظر زبان و جنسیت

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 17، شماره 33 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رها زارعی فرد - استادیار زبان شناسی دانشگاه جهرم

مهدی رضایی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

منیژه دلاوری - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

رابطه زبان و جنسیت در دهه های اخیر در حوزه های مختلفی از جمله زبان شناسی اجتماعی و ادبیات مورد توجه پژوهشگران واقع شده است. متأسفانه در راستای شناخت و تحلیل دقیق فرهنگی براساس متون کهن فارسی، پژوهشی صورت نگرفته است. منظومه های غنایی از مهم ترین منابع نمود جنسیت ادبیات فارسی هستند. برای تحلیل زبان و جنسیت در ادبیات کلاسیک فارسی، دو منظومه ویس و رامین و خسرو و شیرین با دو رویکرد عمده به زبان و جنسیت، یعنی رویکرد تسلط و رویکرد تفاوت بررسی شده است تا مشخص شود که کدام رویکرد در دو منظومه مذکور از نظر واژگان زنانه غالب است. روش تحقیق به هر دو شکل تحلیل کمی و کیفی صورت گرفته است. نتایج این پژوهش نمایانگر این است که شمار واژگان زنانه در ویس و رامین بیشتر است و برخلاف تصور اولیه، رویکرد تفاوت در واژگان به کار رفته در هر دو منظومه نسبت به رویکرد تسلط بیشتر است و همچنین میزان رویکرد تفاوت در خسرو و شیرین بیشتر از ویس و رامین است. نتایج این تحقیق می تواند تا حدودی بازنمودی از جایگاه زنان آن روزگار نیز باشد.

کلمات کلیدی:

زبان، جنسیت، ویس و رامین، خسرو و شیرین، رویکرد تسلط، رویکرد تفاوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009221>

